

№ 1 | 28|

БОЖЫМ

Часопіс Беларускага рэлігійнага
думі.

СТУДЗЕНЬ 1950 г.

ШЛЯХАМ

«SUB LA VOIE DIVINE».
Mensuel religieux bibliographique.

Цена
нумару 40 фр.

Адрес радакцыі:
Adresse : Reduction, 61, rue des Ss-Pères, Paris (6).
Чекінг Postal : Paris c. 628744.

Падлісна цена
на год 350 фр.

Год Вялікага Навернення і Вялікага Прабачэння

Календар радыёпрамава Свяшчэншага Айца
Пія XII 23-га снежня 1949 г.

Чаканы народу

(У некаторых мейсінх скрашана)

Бадай-што ніколі Наша бацькаўская і настырская серца так не адчуvalа, што Вы, дарогі сяны і дочки, тэтак блізкі да яго, як на сеймачнім піяцідні, такі адчынне радасную падзею Новага Юбілейнага Году.

Высцім нось бачым да чутем — і наша серна Нас на зволінне — пульсаваны мільёнамі серы першай згодных з Намі наўсяй, які беззменны хор гараных падзік, жынкіх жаданін, ды пакорных мольбай да Айца ларинелі ўсімка да бара; да Сына адкупіцеля да ўсіх праўнага; да Сын Духа раздавальні ўсіх ласаку.

Пабажданы тэльбіком жаданнем духовага вызваленія, прывабленнем чаром небесных дараў, забіўчынім на хіліну аб зямных нягодах, Вы звыртаецца да Нас, быццам паўтараочы ў добрым сенсе да з чырвым наименам маліту, з якою калісь звырталіся да Адкупіцеля (Мар. VIII, 11-12; Лук. XI, 16); дай нам знак з неба.

Вось-жэ «сёльнікі пазнане», што прыйдзе Госпад і заўтра убачыце Ягоную хвалу! Знак, якога чакае сінінія, будзе нам абменчаны; знак, а варней спосаб адкупленія і асычаніні ласініх заўтраках у хіліне, калі нашнімі рукамі адмумчына ёсціччына Дальнеры, аччыночы ўхадол на ийнайшнюю хрысціянскую сіннату, сымбаль Ісуса Збавіцеля. Якога зала нам Марыя, каб усе

мы, што належам да Яго, знайшлі збаўленне: «Я дазвесы, хто ўойдзе праз Мяніе — будзе збаўбены» (Ін. X, 9).

Ад усях Христоства Царквы, ікай распаўсюдзіла сваіх сібруў на ўсіх краіх нашэ плянінты, гэтай лініі ночы ўсіх звыртаніц У Рым, на той Апостальскі Пасад, на ѿсысклую крыніцу праўды, збаўлення і добра.

Мы ведаем, колкі вы пакладаেте надзеі на гэты Святы Год. У Нашым сэрні жыве месцкая наадзея, што Божы Правіл хоча зядеяць у ім і праз яго щud свае міласэрнісці над людзімі роадам. І Нас падтрымоўвае надзея, што Ангел Божы не сплаткае першакоду на свайі дарозе, але знойдзе яе выраўненню і ачыміннямі сэрым тас добрае поле, ікава неба прыхіле да зэмлі.

Мы Самі, каго Божы Правіл нахадзіць прыкладом апавяданні яго і даць усіму свету, прадучаем яго значэнне для наступнога паустагодзіні. Нам здаецца, што Святы 1950 Год мае быць вырашальным крокам да пажаданай рэлігійнай абновы мазрэнага свету і разьвязкай таго духовага крызісу, ікі цяпер гноўбіць душы. Пажаданые сузадзяліні небесных і зімных, Божых і людзінскіх партасціў, абанялікай і заданійшай нашата пакаленіем зльтэйсінніца, а прынимам прыслепінні, іхлы Хрыстосамі першай вітрапеніем у зробленых пастанохах, заўзята будуть працягіваць распачатую дзеянісць, ды не пададунца змінным пустым утопіям, і не дацунца злыніні сібе з дарогі праз партынны зглазі.

Раінчасна Святы Год мае быць вырашальны для будучынні Царквы, якак руціца Унутры зрабіла чысцейшай сіннясьць сваім сабору і больш пашируюць на народзе, а нахавок намагенча распушыць і Ульманчунь свой дух спрадядлівасці і любові так-жа і на грамадзкія Устаноўні.

Адчыненьне Святых Дзьвераў.

Ажықүленінг ғәткімі пачуаның і ғәткімі жа-
данының, прайяғат годнасында тұралып, якса са-
ғасында нашата патрілінка Банғанін VIII-та,
мы заутра, адіншынды тұрмада малаңта
Съятые Дальера, будзаем, что выкон-
ает не только чисты традиционны акт, али сым-
болови образ высокий значеніи мы только для
христиан, але и для үлкен человечества.

Мы жадалі-б, каб той трывазовы ўдар адбіўся ў душах тых, хто мае вуны для слуханья (Mat. XI, 15).

Святы Год — гэта Год Божы; Год Бога, Яко-
га маестац і велі асудзаке грех; Год Бога, забра-
тая Якога і міасціравшы даць ласку і пра-
бачным тым, какаго дат пригурэніи; Год Бога,
Які ў гэтым Святым Годзе жадае ѿцца із
прыхліпца да чалавека і быць да яго, як ніколі
брока.

Колькіж людей робить з граху звичайну «слабась», а з слабасії виант іштот! Уж по Салост пису (Кагіт, 52): «Мы затрещілі праудзіны сінім слоў, бо раздзяльны чужка добра наімешнічадосьць, а сімейскія рабіць ало назіраніні азлагай». Перанічуючы шутку з сініх тэх слоў у набойных важных пытаннях публічната і прызначнага жыцця, яны закрываюць тое, чаго як можа выказываць супеленне, апраўляюць тое, што асульжоць у глабіні саслушнікаў, запіралічною тое да чаго павінны ўчыра прызначана.

А коли-ж людзі на месцы прадзялінага Бога ставілі сваіх бажкоў, або нават амальканаў сваіх веру ў Бога і гатоўнасць служыць Ім, робілі сабе з Яго ізъез, якія ёсць віталаі заласныя жаданіні, уласныя ім'янінны, уласныя немачайі Бога. У Ягонай бязъмежнай нелічы, у Ягонай наімісцінейшай сім'ятині, Бога, Явога ласкаўшыся засцілі гатоўні прыбыць і з помоччы, — таго Бога не шмат людзей палісне. Дзені таго ёсьць так шмат хрысціяніні толькі з прыміць, так шмат ніужыціні і абліжаніків; а з другога боку, так шмат мучаніні і аезназадзеніх душ, быцьшым самое хрысціянства не ёсьці.

Святы Год пазине разъвеєць і вірваць з
сардай гэтых фальшивых ізіў аб Богу, бо яны
зьяўляюцца пустымі выпадламі занадта людскога
умыслу!

— велика заверненість і величезна праця зміни

Спапіанчака сунятак, з якою народи пры-
і або абінчынчы, падшырдае налэво, на-
дану на юг. Гэта на будзе краіскава сунята,
прызкест да побажных разъяслененняў, ані
тэх разортаваній краіскавых суняць у тым
сэсе, як тэя разумеўся сучасныя суніты, які дасяг-
мера хайджіевым масамі успішылісь,
тэндіт Год пашынні тэзім болшай падшына, си-
и болес у глыб дубаў, чы палін пабужаны
чымось асадбісткі і грамадзкіх інштыв, палін
сунята больш нутрана і інчым хрысціянскім.

Ен павінен суждзіць тэбінай Божай Волі, павінен азначыцца, як год вялікага пазверненя, як год вялікага праабачэння прынамся ў таямеры, у якой нашна эпоха яшчэ ў нязаданай

Л. ВЯЗИКАЛА ПАВАРОТУ

и юрисконсульт

Таю ўжо сінін звертаем наш голас да
тво съєту, каб ус людзі і колкіна пасобія
сокім краю, на кожнам узбрэжчы, каб з
тылькам уласцімін тану ініцыяційны часу,
кінцер праражаем, выканалі вілакі і чакані
шарт. Хочам, каб Наш заклік бы перши-
заклікім Балыс, які жыне, турбутена, шир-
э, юности і жадба добра і часцьбы для дзін.
Усе людзі на съеце з'яўлююцца Нашымі
прымасім, прымасім слава правы а і прызначеніи,
яг і тата, які Нас пакліну, Наш дзянявіялі,
помчыні і вони ўчины, нам баль.

Передуси ми, залежні, пропанізовані, розчленовані і раздрібнені сині, якіх земляні гаї, а можна і панікобутні пагни на річи видають і з сирія тоє пачинчою да сінь, Царсько, якое і дайбуч, не академічно пропанізовані панізовані, якое самбо. Відмінно юмо від нас у пару разів, якщо зажадаєте.

REFERENCES AND NOTES

Хай гаты Святы Год азначае передусім падот да Бога тих душ, ікія зазело розных і имати причину трачілі з вачей і часці ў сэрыи із і успамін аб сваім Стваральню, ад Якога сяне існаванне, і як і існаванне ўсіх іх істоту, і Які звуження іхним найбліжэй-

тут усаміджаючи життєвасні спаткальні розы близькійші, але все цим мають туте супоизнані, що вирини дадуть залучення від Бога. Найлемніш лекам для іх бесьмі пандрот да разват і здарають людської розуму, які падоці і пастуходи, але тута відеа да Першинаречання сим-всіх, що Бога, Абіма, Доброго.

प्राचीन

орца Нам кажа, што гэты Святы Год убага-
шмат такіх наверненых», а таксама ён
запішо наверненую пагаду на хрысціянства
сміжных ашбараҳ. Пэўзін для нас будзе па-
моча даведанца, што як юбілею 1925 г. да-
лі коляска хрысціянін у гэхэн далейкіх кра-
пільных чыгуніцах, у некаторых аругах
бічнава. Царкоўца сталася галубоню апораю
дэлгатка жыўмы, праз свой глыбокі хрыс-
ці і ўльць ю публичні і прымітывны абычай.
На другота боку Мы з вілікім болем душы на
ніх аздырнуць нашам думак ад цялкіх не-
хек якіх пагражанняў, або якін ўжо глыбока
стілі разлігі ѹ ісцістынна ў іншых кра-
інностын і Азіі, як, напр., у аграрнадмін Кітаі,
ратычнікі залякаты ператваралі агароды квіт-
на жынішні ў матылкіні съмерні.

запор съветъ на Европейски

ицца хай той Юбілейни Год будзе годам
та звяроту ўсіго людства на Божых наме-
надзарын съвет, тым самым спасабам, якім на-
сікінцу з сібе салодака Божая Ярмо, ал-
тажа Ім устаноўлены лад, і з тою самаю
чызмой абзанаванага ангела на начатку тва-
ра, назамгуса ўжысьці ішны лад, паводле свай-
меннага.

от греческой до Итальянской

Хай Святы Год азначны паварот да Званіе Ісуса Хрыста тых чашу, якій зъведеніемъ прінадзял грава астонія да лідка з аўгустаўскага дому. На наш часе ёсьць веруючыя католікі, якіх слабы дух і ўткае-ж цела пачынаю таго, што ѿняюцца ад сваіх абанізмаваючыся ад спартуальных скарбах дзеяньненій, або ў прызываючым чаргаваніі ў хільдзіных павороту. Калі із заштата, што па харысціянству, што Богу можа быць жыцьце без асынчончай ласкі ў сэрві, то саба азычнені.

Білуць да двух стагоддзяў сумінъ доследу і блакнітнік, што инач маже здарыць разум і чыннасць сэрві, прызнаючы, што гэтыя старынны і распартадыжны маючыя толькі науду, але не ягону сунтнсць, не дадзілі спадзяўных аскренінні, але і не апраўляючы прыродным іншчынні чалавека. Гэмае банкроцтва паказалаць на падвойнай ніве: на ніве сацыяльных адносін і адносін чік народам.

Для гэтага усіх залікішца да павароту і подчыркоўкісці тую радзіцьця, з якою іх спакнава Небесны Абоз, кады прайдзіць за Яго раскіданыя

www.ojs.unesp.br/index.php

— каб тэты Святыи Год мог так-же прынцыпія спарапруды пілкі і вікакім замкам паворота на верукоых у Іосуа Хрыста, адуличных з якімі прычынам ад аліянцыя праудзай Царкви! — падбяжыў ў сантак з добрых людзей сім'і, неадказана падра басейнамі, але перад грамадзянама супольнасцю; побразам чалавека, прызначымым якога бысьць толькі зямля, ягонай імязт — толькі масалода дачасным заброем, а норма — эльзейскім факту неупадрэжванага на-
следніцтва слеане злачнусці.

ніким відмінним стоганом уздымав більшам бля-
мачів малитів самога Господа: «Кабе use
» (Ів. 17, 11). Хто уважає сочниь за тозо
з, якою виступає залізничникою фронт вано-
літнім, тобі сеяния голасна пытва: Навоши-
ненне тое залізнична асцістивітъ, нахочта-
зілелі? Калі нарашне настане залізничны
жычайные вісы, сіліл, духа, і любові?

Упакораны на Узрэлмене, а ўсё ж якім-бы
сумнымы было паше палажэнне, вы маене не
разуў ѹратвонія кавказскім, і да тыхам, якія пазы-
мішы сабе магтэрністасці, з бахоў, якія злы-
тасці Сынційцам Абен:

запірочнє права замагання справедливасці; іншыя ж абважанні прынесьць гэта. Памятаіце, што вы маеце несмітровую душу, ды што ваша прызначэнне быўніца народу. Не мінайце навеснага, вечнага лабра на прынамічаве і часоваве, асаблівіцца ў тую пару, калі ўсюды чеснай людзі і зблізі ягоныя, прыслухоўваючыся практычнай да замаганага істоты і разумевшыя вашум драму, эзымтаплане начеснік на поратою спраправіліася.

Тут ізле ўсіхвіра, каб не пакладаць зашыні перы і надзеі на людзей, бо знойда часта зводзіць і зневажае; веру і надзею трабе пакладаць на землю.

Турбіты пра замаганаве, даслоўнікі, шырокае хлеба памішаннікі, бысьні изоблоджані, днікі праца скіравані, калі сціхія турбіты не заморозілі гарыоній; не забрудзілі соне друсы і дунуты стаіх днімей. Надзвіннічныя чеснай бысьні ў небе, дак якіх пасе Бог стварыў. Толькі грэхадзіца пасльезнікі верою і захаваннімі альбо да прыгаждзанія прынадзелі, саведомі з сямі сумленіем, што ина некія пазнанні будзулішні, рыхлішні, пакладзеныя на землю. Сумізміненне тварыннія праца, сучаснікі, патрабуіць сваіх замаганія і стане ў аборыне санах зордзі ды будзе надзінным прынадзелем у вынікіні замаганія і грамадскіх абніманій ўладальнікі ступіні іміне взаместі, усталоўленае самаю прыродой.

Не забывайце, што матэрыйныя дабрабыт бяз Бога, для тых хто татага дабрабыту ня мае, стаўшы палюшчы ранаю, а для таго, хто іго мае збліжэньне сінэнергіі зямдом. Інтелектуальная культура і эстетыка бяз Бога ёсць ракою альдзіленаю ад сваіх крыніц, ініціятуваючыя, якіх не багаты із булаваў надзінным прынадзелем у вынікіні замаганія і грамадскіх абніманій ўладальнікі ступіні іміне взаместі, усталоўленае самаю прыродой.

На міжнароднай піве

Укіяні спадзіўся, што падчас Святога Году міжнародная грамадзіскасць перніча да Божых пляніў, паводле якіх ўсі народы ў згодзе, а не ў вайне, у спуроўніцтве, а не ў альбосбенасці, у спрадвіжанні, а не ў іншынічнымі зграйе павінны тварыннія вільняю сябе людзтву, скіраваную да супольнага дасканаласці юна ўзаемнай помоці да роўных распраделець лабры, якім Бог на-
зывыў людзей, як скрабамі.

Гэты Святы Год з'явіўся асаблямі на-
голадамі, якіх паднеслі ў чарні, каб як
тамі, калі чор' і каб прынамічай да біркія наро-
дзі. Наголады пакашнікамі тагою бранцою
можа быць Рым у часе сценічнай падномінты,
зде будзіць спачаткіння нафольбі розных наро-
дальнасці ў тых самых сцянях і на тых са-
мых багаслужбеніх; і там, чынілі прынамічні,
і там, якія былі нормалі. У гэтых спачаткіннях
іх пакашнікі Божкія ласкі спачаткіннямі
за мяр, і панісці имі туту цюю чеснай бажа-
цісцісці і будзіць тадэль забываньне практычнай
Христовата замірэнія, а Бог не дапускіць, каб
таго замірэніе было марна звышчыні.

Гэты Святы Год бысьні годам інавечынных
ласкай і таму ў ім можна сплаўляць альбіка
зароту.

ГОД ВІЛІКАГА ПРАВДАЧНІНЬЯ Бог — Міласэрнія Любоў

Дзякуючы гэтай спачутнай і дабраздзейнай любові, якая з Рыму напішына на ўбесе сцяг, кожны напарот да Бога, да Ісуса Христа, да Царквы і да Божых пляніў будзе прынамічаны поўнымі альбісціні міласэрнага Айна, Які прафесія ўся-
ку прыніміць і ўсіху кару тым като любіны, Ісус
адкрыў нам прагулінне альбіча Бога, паказаваючи Яго, як Айна, Які прымае, альбіе, прафесія сціну
здулім, калі той засумаваны з поўнам наль-
німі віртасціна даючы, альбуль быў злізнуці аль-
бісцін.

Юблей бысьні, дзе людзей парно і навічнайнага
напароту, а да Бога ён будзе нагодаваючи
членаў прафесіі і поўнага любіні прафесіінага.

Жаль і пакуты

Бог даруе грэхі каштаваніе, але не звядыве
ах пакуты. Пакуты бысьні неўбліходзізагірою
для альбіча чалавека, бо яна альбічнае спачутненне
біску, прынамічныя свое прынамічесці і пакуты
добраю. Альбічнае спачутненне пакуты
сумізміненне альбіча, калі чын робіць ў
звязы з замінам збіткі. Тому Святі Год віль-
нінічнічнай шырмічнай касцельні і пакуту. Су-
часные пакутыні ўшыт пірпіны. Ніжэйшыя
срэдты, удомы, мовы — засумуваныя членаў
звероту працэзільваніем за прэбуз, да зверу, па-
зонаў, выміненія, арнітаванні, бэрбетоўках,
ахвіору ўсіх несправядлівасці. Мора сінізай
і крэслі здзілісі наму Зэмлю — ано ўжо бысьні
пакуту хоці часта і не за сваі грэхі, але треба
нічна ёшчэ пакуты, каб звінічыць нічні. Ніч не
пакінне ўкініца да гэтых пакуту.

Прафесііны місіі людзей

Апраўленій вайны з іхнай вінчанінай да гэ-
туль працягнікамі і пакашнікамі гладзітэ магні-
тавічніца трагічнам вынікам заслужыла ад
хрысціянскага духа. Тымісціа, якія быць
шырміннім хрысціянінам, пакінне умень пра-
бощы.

Дабраздзейніць і міласэрніць альбір'я на
случайніх матынках із сумірчыцай альбізакам
прынамічнага адміністраціўнага справедлівасці, але ёй
супярэчыць нервізізм непатерапізіі і дух раз-
прысьцінія перадусімі, калі грамадзкія юлды
караюць таго, хто больш пакініўся, чым праўдзі-
ць, або калі таяк і кара, садзіна прымуджанай,
прападаўшася па-за ўсіх разумінні грэні.

Хай Бог нахіміе бысьні, якія пакініўся да гра-
мадзкіх адказнікаў, думкі згядавілі і замір-
ніцы бы усікія школы для агульнага добра, хай
напошоўшы канец рашткам таго выніковага права,
якое дубгі гады пасля заканчэння вайны выскі-
цілі.

как ў столькіх сём'ях і пасобніх грамадзін гор-
кіх наукоўнікі супары тae грамадзіскасць ў якой
змушаныя скропі.

Шырокая амністыя

У ім Ісуса Хрыста Сыннічнага Айна змир-
насіла да дзядзіцкіх уладаў з ногамі Святога
Году прынамічнай міркому амністыі для
узынін і наперад дзякую тым, якія выслу-
хілі гэты звук.

Запросіны ў Рым

Да сіх нарадоў на ўсіх кантынентах запра-
сіліся на пакутыні Айна, Айна, Які прафесія
зародыўши альбічнага звукі, Патрі-
Калікс у падобнай падарожжа забірала пакутыні
на іхнім гадзе. Айна, калі бычылі пакутыні
дагодыннічнайшчынай звукі, альбічні гэтае
зароджэнне на супольнае бальшчынныя хрысціяні-

Рым — місія ўніверсітэта

Дзякі таго, што Рым без расоўных і кастоўных
принамічей, ён бысьні башкайкаўчынаю для ўсіх;
хрысціянінам можа і пакініц казані: «Рым
— эні земля ўніверсітэта». Тут альбічні прафесіі

назірніродны Божы Правіл дай душаў; тут съві-
тая чэрнілі прыблы і пакініені для святога гра-
дзіўм; гэтані съвітні ажыцьця бачыла трыумфы пер-
шых музичнікаў і была ўзгадаваныя нелепа-
можных вынаўчыкаў. Тут нехапанія скала, зде
можна будзе закатыўшы ваны жадані; чайса
і стардаты памітнікі-графіфы слыгія губы Кі-
яні Апосталаў, што падпіраючы жылы пасад Вікага
Хрыста.

У рымскіх съвітніх да юбілайных ба-
гаславічных пакутыні наўбічнай інчызіі туту атмасферу,
туту хрысціянскіх альбічных звуків, альбічных
зароджэнняў альбічніца Айна, Айна, Які зас-
тавілі пакутыні Сыннічнага Айна з пакі-
ніем вінікі, пакініц шыті розных розных
дагодыннічнайшчынай звукі, альбічні гэтае
зароджэнне на супольнае бальшчынныя хрысціяні-

ТЫІЯНА

(Прагік 9-ы).

Разы з дзел 6-ы.

Незаконнія зносіні.

навых засыпакі сымвалічных мучоных і лекараў, коли-
кі ёні варты падобнымі апраўданіям.

Бы суніму траба да тым зглазіцца, што зах-
адыні чистата жыцьця сирод засыпакі сініш-
най часу, у атручай атмасферы, якія нас аку-
жаюць, пры агульных зорыўніцах альбічнай так
уроджанім, ікі набытнім бысьні реччу даступна-
но магчымасцю толькі для тых, каторыя бас-
сініроўкі і прыціпіўшы да жаданія бысьні чистас-
ці і альбічнай. Ужыць альбічні апраўданіям да
гэтыя мы, хто-б гэтаму супірку, альбічні бысьні
засыпакі, пакініц альбічні. Ужыць альбічні
толькі тэрпіць альбічні альбічні альбічні.

Самое панінне незаконніе сунікі пакініла.
што ў ёй пельмі моніа пім'яліцца ўсе прынамі-
частності панінства альбічнай. Тут мы абі-
жаемусі да альбічнай галузічнай іх.

Малады чалавек, каторы падпрымачае неза-
конніе сунікі, робіць бызматнічны плюнін зно-
сіны. Ім шукае ёніх іх самых. Гоні ўзілі ў ім
перы. Не дух і зуша кіруюць ягоміні пелам, але
коюмы ягоміні крохі робіць пад ульмам сжук-
сілінага ястынкты. Наперад дамаганіні суні-
ненія, наперад голасу здэрэве разваты выби-
гаючыя гады пасля заканчэння вайны выскі-
цілі ў парты ўзініца да барабаны.

Самое панінне незаконніе сунікі пакініла.
што ў ёй пельмі моніа пім'яліцца ўсе прынамі-
частності панінства альбічнай. Тут мы абі-
жаемусі да альбічнай галузічнай іх.

Калісці Нітіш слухнув забубні: «Датула в астасціе вольным, пакуль сабабау ў табе вымесь», зімлесовы гоны падобны на дзярэзумленыя, якія не звыэртаюць на шыцо. Ува-ж, жадаючы залавальніків сноў юрданішы і датула ў якіхось, пакуль гэтая залавальня не за-пакоцься. Адэ жыцельмі на мажоні ані тадынікі рымайтсаны, ані голасу разнагі, якія могуць прыгнаць пажалтаваныя. Аднак іх можна чунгра-

Як сумна гляденья на такого маладога чалака-
ка, якого ні толки не биря моща у руки тих
захисних сабакуй, каб супраніцька іхнім бяс-
праїмним вимагам і такім чином аланаваць їх,
ле наадварот сам стаєща іхнім ніжкім слугою і
на школу сваїй душі усьцієї занятыи тольки дум-

— Єштася ахмюро страшний памълкі і абма, — Нажадільська падишвітілім, што залазеніе іх прынесе иму праўдзівае памасце, поўніцца яго лягуненій. Але нажадільська-
тка зарадзіла толькі низкайшую частку чалава-
ка, толькі ягонае целе, але никоі лашусі срэбра.
Весь прымітава шапчаная вільня змислості. Че-
мінішнічыка ахолінае паучыну неадміннай

и. Замест шасының пәннай үйләшеша ү дүни
уста, зынбағанчының, прибытленессы. Баш-
таң таң, көтөрмә ү таң пад упымын расчы-
аванын айрылдынан да үлкенстік прастуңай,
аралаша, страдаюн грим жоғары, қад ізінүй
сталаладарын самбас сабе. Адзак болыспазы
не заходын патрабре да гаттар сиз: мы глядесе
и үнгураттың незадаваленые, страдаюн ү роз-
ных забавын и гулмұл знаймын дүрмән и запоймын
пакельсеки пустын — яны зирү майданы сабе,
то үлкенсіз новыя шаңырмасын. Жылжимасын
асысын и спладзярлык ишчесме. Сиз суприим ү
зиндоиси на тондуң сладкие широра болып, зразу-
зинчылар, тәхжылар, тәлжылар жүзбенде

Цяжка апісане тое спусташенне, якое дзеенца
сирин, у душы, у пыхыні такога ишчасійка.
Юнацтва «тэта час даслыўання, час фарманаван-
ня ўнутранага «які чалавека», і што-може бытъ
орыщым, як змаслоўальня, якая звоніць гатава «ко-

Праз незадовільна сучинь творицька ніжасе разуменіє анонхісту музични за жанровими. Тазія, каторога залишня здольності пандіч із рабдістю, плахтостю, анонхістю, узиму пашану, Богам даючи люботу — траєнца. Чалапака аланоупада пакаладівським, звірінна чистка донькичка гому, заральне пачунчій становища лімпід; корад — дзілактана аудуванчію таго, што — топчанка. У бальміні вислажу толькі і ніжак вартаська. Углінчина здебільшем істинською суччинь, якщо ж сваїти падібністю.

о ня даў-бы пасъля не адзін юнак за тое, каб
ны выпарці з памяці Ўсё тое, што сталася.

Прапорно з позиції усіх ідеї, які стоять.
Проте грішині зносини у мужніх зникає на-
пашана да жанчини. У єй ужо ня бачиць
онкі, сімбіроўкі жыцьця, маткі — але включ-
аб'ект змисловий пажадлівасці. Їн ня можа
быць глядзець чыстым зокам на жанчину ці дзя-
вчы, бо яна иму будзе, або пабужжані ніжкі,
ніжкі дунікі, або ён будзе прыгноблені ма-
нікі.

льной вышнёй і чистасцю цалюхтнай жан-
лостаці. У яе прыстунасці на будзе мень
акою.

Больш того — малады чалавек губляя залысілі, тае адзінне працаўціве, глебокіе люді, каторая потым магла-б стаць асноўно яго віцэгага шчасця. Ціпер ён марнуе патрэбныя ўмілі для таго любові, а потым у адносінах з членамі будучыя распушты. Дзякія таго малады чалавек дапускания амаль праступстві адносна свайго будучага шчасця, калі ў незаконнай лучшыі марнусе першыні дзялікатнімі праіні снайго даля ниголоўнай асобі і то так, кіті для будучынкі, каторую павінен казаць, астануцца

шану марының рөлкү таға сәрші.

Шашының прычалы, катораң үйнөлдік закалату
шамшың шашасы сүкконкау, мүшін иго, а ча-
наштап зүсін забіне — бэсын тың абыстасын,
хлапец ин можа забынча зүсім прадмету дау-
пачыншын. Да истығи лабыләп нағизен, шо-
шоң не можа забынша тағо, хо раз буып прад-
мет же пажаладын. Кали раз дәңеш камусын
и сири, нағда же Узга паслык забарын яго чал-
ын, не пажунын күз аягын неңші. А побаң, глибоя-
шашасы сүкконкуң шымката поубаңа үзеншінага
западынан бес ласынорын і бед пазелер. Лодобу
шаш забаштынан жақас, када хаканаң асса на-

Зрешто у кожному сужності, мотгучу заларин-
бреханськими поглядами, непаразумілими, рас-
важаними; нікого німа волнила дія настячі і па-
м'яльщеся сувійкою юзок сапсанів і за-
гнієу, незадоволеніми, ці кепсікі насторі,
ках, кац муз і жонка даскальна ведох, што
беззаслуги рожна і убоїн належали і належать
тебе, тади хутка дойдуць да згоди. Затом мож-
наспланувана величі паважніх небесників у тым
куполі, кац виїздила, що адно з суженків, а
згори кац або, захочушина пріємної зві-
нанізласосі, кац у їх спільні тяжіні успамні
тага. Тади величі літока можна присніти ї
вну думки: Нашу нікого не дабощо-бл до та-
гісторію, кац-б я жикнусі з тою; кац-б я
шала замуж за таго! Янча гори, кац адно, або
гое зліпши перед таунім прымесем, із залу-
принцальцем. Замест шуканія улемаєніа ви-
чані, зовнішніх, за іншими таубами, напев-

Ці мала єсьць такі випадкі, што дзяўчыны
мат з вельмі добрага лому, вышашу замуж,
дакаль тыдні пасля шлюбу, дзеля малаваж-
кага і спаразумлення з мужам, пакідае яго ды
се за даўнага сабры маладосьці.

Алзін селянім тұрмыш удома заражаны пістар і казау: «Етта дай мае жонкі, калі яшчэ раз онынша ёй пайсыні за таго».

Шматлікія страшнісныя синейшыя трагеды на-
зве карані ў заўгяды грэшнымі каханымі.

У натуры незаконнай грэшнай сувязі маёнице, што пры зносінах робінца стараныні, запа-
ныя іхным наступствам. Аднак на глязашчыне на

чи тоді настуپив. Але він не підійшов до старовини, зачіпав ажевану стірку, що тоді падалася на настуਪство, кілька могонів з'ясували. Лепши аби там не ганялись, як газдів і навіть їхніх тади паводів, за яких змушені були їх асирівськими. При цьому тоді ніколи низькували, що адже хлібна магія не привносила нимчасливих. Лекаря магія-блажів розказували чиitatи їхнічеської, якій засорюється приходом до їх, поубаченням із страхом, як чиста та чиста наявності на кладі, колищах чи «Доктор, пажнє мне, ратуйте мене! Я не мату паказання на мене. Батьки мене «в'якінє за діньери, а матища мену в'якують чи то... Пам'якож мене!» Ясна, не умовищна вона тади падла, що тое, чого відьма заманчливої лабобастів, за чого чеслакар ні приложився своє рукі. Што ж тоді

Некаторын ў распачы звязтараюца да лекавія сумленіны за якібы пешамій малю.

Аб тым запабягній, аб каторм чут мона, д-р М. Лябгард зырктар жаңаңага шпі-
ю ү Баль піши: «Нанат нағайепшы лекар ня-
жа запәүніш, што матка звеля такога запабя-

няня ін виступлеца на від'їзду небісників
ін агуль не пераніши». Праф. з-р Зіг-
з Бэрлін кажа: «Лоукагонаде дасьецаань-
паказае, што выпадкі, калі ў выніку зробле-
ні апераціі маткі трансіен злароў, або нанат
шысьмай, якось таякі раздзік і часта мы зу-
німами рабіць трульнамі апераціямі». Тайны раднік

— брум з Бэрнію пиша: «Лагаджася ўсіх пунктах з локальнай праф. Эштарта... Ушынг тидын я наймаўся чатырма выпадкамі паважнай захварынны, з каторымі аздыончыся симерою». Праф. Абзагрэльян з також: «Такія захады разуманнянні цікай астрофе для ўсіго арганізму. Толькі ў выніткі начальственных абставін выходзіць з неё без падыху натужністю. Аднак гэта не ад нас залежыць. Цверждэнні некаторых, бываюць, ту маюць зачыненне з заходамі, якіх ў сэнсічных поясінах на маюць большата значнынні, ёсць у складзе спурчыцася із фактамі. Кожны такі

ад нягне за сабою пашажную небасъпеку».

Царква з свайго боку гэткія заходы ўважае

роузнанчння з забойствам і виліїна Усіх, тольки спричнення за іх звільнення. Це таго кожнє старавине, лазор, супранубійці, заражлені і нават сам намер, как въкаша звізжайбою апраюю чесні шкіжкі тра- гія, на глядичи на тое, які буде виник. Дзвір- унне права за гатків прашни карає турою.

Можна тільки узвини, усю тривогу, якое некуди
дівчата передважають малазада, калі ви-
важають такій захады. Калі гэта ўм даць, як
ка каменем на іхнім суплеменце на Усі жыцці
недавамася забойства родзінца дашці. Але як
такі дакараны сабе малады чалавек, калі спра-
шыўшы ўзласць! Матчынічнасць звязчына на
яшчэ ани часы, які нагоды, калі упразднілі сваі
спасеньі і бяз прыгантавання становіла на паро-
чеснайскіх і таўроў забойбы. Або, калі адной-
дзінай, за што вестка, што яшчэ зімі, ў пос-
лужылі на калісьце рабу, што звесці з вальм
запішилі не мэртвасце цела! Калі пасынкі закапа-
валі у могілку гэтае хадзілі, абсцісцічнае цела,
з ямі закапаванымі пазадубамі слупаком суплемен-
тусканска. Паслы гэтага ўж можа, як Калі,
каму супланік на Усім свеце і наэнтэль ні-

А калі здзіх Убачыны съвет, дык інш будзе
шаній місця сумленны. Бо цік можа бысь
прыгублены съведасцем ад тай, калі
змененіе кажа чалавеку: Гэтага здзіх ёсьм плю-
се грэшна пажалісців, пешы памятнік
непаралельны! А пі мени страшнім съць-
шамага самога здзіху, калі яно падрасце ў
чым час заневядца, што тэта значыць, мы

башки.

У 1910 р. лекар знайшоу у пакої маладожа чапакева, які кульй розташуву залончукіній спій відмінно, ліст у якій писалася: «Да має маткі! Уже від канечкація... Годзе? Янич толкі канечкація ворд. Альгама толькі практикою: Майго башку!» від незакономічним звіненім (крапнітькам).

Пазобід Узарашающими були слова 19-шієї японки: «Ні ведаю, хто єсьце має башки». Матка живе, але не він знаю. Янич це не я. Але калі зараслу, дайду хто інна і знайде за шеєм. Калі мae сибрь у низделю вихошів у горад, я чиста кізюсян на ложак і вімо, маю чалавка, з яким мату разменевъ сяло

А матка? Здравніча часта, що бапків її виманює і яна гине у бязді і панізміні. А хонгі нават так ня здариється, самоке сонечка чиасце, годинам. Усеньчко, съезжась чистата сумнівна і нисплюмлене чесьши — згінулі у юї пазухи. І єй тута зделя того, що малади чалапаки.

акелзаньців своє хачення і гони. Ці тута матччама апраудашь перад уласнум суилснинем і перад векашечным Судаздзю?

Хош-бы наступстыя иш был гэтак пагубныи, як азлас падрачтыця немагчымы. Наступстыя ик ў руках чалавека, дык траба быць гатовыи на ўбі. Эта траба ў нім вірашаце працанд. А на карту траба стаўіць часчынны. Усію жыцці, спро-
чынцы, супакут сумтэна, скончыну іш зблу-
длены; а то, што забываешацца скончы тэтака
рызык, гэта некалькі эмисыяноў пільных захан-
леных затручинных горычча свядомасці гра-
ху, што мучыць чалавеку частую радасць су-
жэжання.

Варта звернути увагу на іншін абстракції, які не адману музичне атрибуції, альбо зв'язки-під'ємні, стиски у великі композитивні підзаклади. Баштьа незакономна діяльність правам забавницької панщини, альбомів на Українській землі, які від 16 год. або із заїжджими. Гетьма працьами забавницької кінофільмів використовуються іншими змібами, як наприклад, на несанкціонованій хліни гроши, або именами. Перед судом виступають письменники-змібувачі, які обвиняються в тому, що дакають свою ім'янину, каб бути засудженими. Для прихуди дакою, калі будзе доказано, що його був з Ру в азіїоне.

— Азай юнка на запрошесі святої сабры альде-
ду дэзчунчы, з каторай той меў. Же не адзін
рас зноўны. Да граху не зашыю. Куткі пасьля
гэтага сабра павінен быў выехаць на фронт і за-
гніць. Дэзчунчы раздзяліў дзін і абліціў ізві-
нення юнка. Яго съезджанне з ізвіненіем дэз-
чунчы з ягоным скіфам, які загінуў на вайне, суз-
мі прынам па узуву, да дэзчунчу ставіхе гэ-
тому запірэнчала. І прысадзіў ізвінінум пілан-
гаменты.

Іншы хлапець, катары правоўскій нейкую кель-нэрку, трапіў у падобную пастку. На щасціе змог выкарысці насыльства на судзе беспадстайнасць «бесхозяйнага» і быў спрэчкаваны.

Падобних прикладів можна знайти багато. Словом, дужкою за гряз чакле напримінань і кара і колкі душувань трилогії мусіть пережити такі малази чоловік, які пішов агламірана на матчмысль, що єдін я літаком уміння може вийти на збійну землю.

жильи на засыпные свалки:

Але гляньши на асаблия прикрыя на-
ступаем, да звездын маладъ злычныи.
Педацым яи стаечка забаюкъ нафтшлага сорту,
з каторгъ гулъ пижкальщицы.
Распушы ува-
жая не за чапакла, аза за проказу, якъ слу-
жыны да засыпаками ищтеръ изибийшыхъ
истинъ.
Ей не зльвьшта Унагъ на де зуша,
на дозо.
Капъ яи не патрабу, або яму налакучы-
ла, киа яе, якъ даенъ липсы, каторку ишчъ Учо-
га рапиды.
А бе де золъ имъ галакти.

— І підхідзьць у незаконні зносіни. Гэтую
ладу іскрава падміркуў каліс. Гэта, кажуць,
— самі мужчына аробіць адзін крок да ўпадку,
— пачынаючы жыццем тисціць крохкай сіленьнем яму
спактыванне». Аднак гэта не дзе юнага пра-
хлопні, каб іх пасвяцілі, яшчэ горы і спактыван-
нія глябіней у протоку граховай бруду. Калі-б
такіх засядаў сустрэчні маладыч чалавек, каторым
іх ахвеждэнні вынімку ім пачуць іх годзін-
ні, не забудзізь іх звязнічылася з кетскіе ларо-
і распачала-ноце жыцьці.

Але пожалі, часта можна спаткань дзяг'чут
сиселевалы, літаковальных, каторны над упілым
намінам дурных і бязглазых гутарах жадано-
віцтвовань жыншы. Трада прыняла пад ува-
го, што наіхадзець іні кіруе ахавта ісці на
нашын сирна, как месці швайго ўлікінга-ухажора,
каля мужчына нікае сікськульдзяна запади-
ненне. Усю чудзільнасць свайго жалочнага сэр-
хінца здыхвічна да какашні і гэты пры-
наменіць запускае тлімкіні карані ўсе. Тэс не дум-
і начинчы. Да засве неіса-ізвесцянчыніца ніза-
нуле, што як хакамы нія здоўжылі ме враздны
і можа, ані хонца веріць, каб мог не пакінуць
дзеяни тады годінні на ўсё што жаданы. Тым-
болішь балеце паслы для не расчаруванніе,
хакамы сарнені зносяны; тымбось тады жаржэ-
мучмыніе ся срэдзі. Не агня лінія не могла
расхварыць таго, што не пакін'і. Ішыш расчаро-
ваныя такій паводзіні, пачынчына сунівани-
ак ўсім, наават а быту і съв. Царкве. Яны ні
гута пагадзішь з іхм, што чагосяці падобнага
жак запускінія кататі.

Гэтага кароткага апісаным завод, каб арачынчы, якое стратидын зыянчылык спарчанычын гэрдини зносыны үздүн иштәп тела даңынч. Аланай найблай чөрпүл, таң, каторе людүү не асталас да бий настасчылык. Патрасанча абакаңын нориншын апісаным Гэтага «Фүйзес» магистралене Грэхэм меншисе переги аброзан. Матиц Циречиц, алда сунумчынын «ВИ Учевъ чане» супюко, асбадта яни даінаш яи «Час хайдырганың багаслуғынан» У көтөрдү. Яе нальяндың шыңынан шыңынан У түрмү, да ал нарненчаның, разум. Канчына же жызынчы шыңынан обиенчина — гана франц не либоубынчын зносынчын изгустам, а сам франц не выхолдзын непакардан. Так ол зарзаада сөйлөнчө.

Янка Купала ў «Раскіданым гняздае» пішэ
трымайчы амальнай трагедыі звязаное
остас лаўжчына. Бедная беларуская лаўжчына
стасія ахварва залётай! Паніч і да тас
пунен засцеліўшы ў ім, што наяв смеры
шкы, выскісаная жартосткаво! Паніч не апа-
стала Зосін. Але кама гэтам залётам прихо-
дзілі ўзыходы: скора: Паніч, напанічнумы,
насічнушчы і так у росчына ходы налаজы-
сібо руіх, а калі не ратуныш ад смеры, дык

зоспача траїць розум, а Паніч снакойна єзде ла
їнша за моря.

Страх падуанки, коли вже биває заспіваними, а калі їздецьмена дівчата виїхали потім за місто і станицю маткі! Що ж не жалогодна та пісня місні ласкі, катаром маткі чають за сабор та наскльку пропашчальні? Яким шляхом пойшли Узданські? Дізна тато, що Узданська насторій маткі меш агратама на фарватні туні таїнні, тремба башни, що не відмінною ніжкою мані будуть сумний спадчы-
ні напівзаклек.

Із такою ідеєю: «іншаські, праскільські, ма-
ненівські рузвіті» єщі неадекватні вимі-
незакономісні зносінці і гэта для абох спаў-
гатніх. Гэта толькі небясцесныя самаважні
могчаласкі, катары думаме, што незакономі-
сні зносінцы нечым надробілі толькі ў не-
справідлівасці, але для яго самога яны інши-
мі. Нінрагдам! Усі ягонія істота на гэтым
нельзі пімятати. Із сані пакінешына на ўзро-
ку раба сваіх гонаў. На мейсіса спазівнанія
у луну ѹно ѿзгадае пустечка і незадо-
вольне, ягонам пачуцьнёвай частка зічіе; ма-
неніе адчуваючыя таго, што можна, а чаго не
можна — туес; пашана за кабеты занікніе; ён
стапоніца індзядынам да спаўгатніка, аль-
грабоняю любоў, катара магда-б стаща
які смейніца ячыська. Даўнія зносін-
цы могуць стаща перашкодзіць для будучай су-
щнай згоды. За іх ялоніна той, заўсімі спо-

Паволля книжкі Шильтэна «Du und Sie»
апрайсаваў Васіль Друя.
(Прага: Ёудзе).

Чатронка Беларусі

Дайней ни толдкі кожная краіна, але назавані горад, кожная организація, а ріпарицы дыкі і асабіса мелі сваіх інвесьбеных апекуноў-роўнай. Гэты падобны звычай яшчэ ў сёньі хон і не ў такій ступені, як калісь. Сёньі кожная хрысціянская краіна мела азінто або падобныя сцвятыні, якіх укараже за сваіх інвесьбеных апекуноў перад абаічым Успенінгам. Асабіль-
у тых іншых маністах, калі краіна алачвае-
се за часанская сілы і часанская апекуна выбу-
ждає недастатковасць, народ звыктае за-
за інвесьбеных апекуноў з мольбамі да помочы.

Улады же ўсюды лічылі патронкою краю. Аднак
таго, што дзеңы не пакінгі смыкаюцца іх са-
мата дык, што і сянь. Нараскевы знашэ Пітніціа
(она была замчанаўшы ў 290 г. ў Бюоні падчас пра-
следстваў Длюкінскай) дзеля гэтата паслы-
санскіхін Уніяцкіх. Улады тады змагалі пе-
рсанскімі куль сянь. Нараскевы Полакава на асбо-
су сянь. Нараскевы Пітніціа, куль жое і сінін-
ельны пашыраны на Беларусь, а сянь. Нараскевы
Полакава мала дзеў Успамінанца.

Куль сянь. Еўфрасіння, як ад этым гаварилася
раней, таксама не заўсякда быў на адносінкам

Південної гігантської землі звичайно згадували як Беларусь, її давні міста некаласі, ізбісністю, яких прокибу-патронами були. У фразесію-адаслюві Польщіку, ссы. Параскеву Поліканку і Казімера. З бегало часу культь ссы. Казімера на Беларусі, намірнувшись толькі єдна римо-католицьким підснітникам, набирається аскетичної характеристики у складінні з Літочкою. Але вже і там съвята Казюка є більш кіріановським днім.

Культ съв. Параскевы быў калісь вельмі пашаны на ўсёй Беларусі; з дазволу духоўнае самага пачатку яе культу на Беларусі. Выбіраючыся ў Ерузалім, съв. Еўфрасінія пацяшала сваіх

суроднайчай, што не пакідае іх, але йдзе маліца да іх. Гэтая разныяўтольныя слоўы глебка запалі ў змуша падачан. Жывон съб. Уфразіс з Ерзяму не вирвалася; настав не мочыцца дотык стагоўніца заставалася на чужінне — таму ўпішыць ёсці і ў леканю традыцыйне ѿ абінанія: маліца за розныя краі. Сама съвятая ўзала на сабе гэты абінанік. Хораша кажа ѿ гэтым Н. Зорин у сваіх творах: «Минувшее и настоящее, / Полковик», што «Нобесная Альпінісцка Беларускага Краю съб-

князя Еуфрасия паводки слоу паэта
Шматпакутны нобраз віччыны далёкай

захоўку вечна у чарох глебах. (стр. 39)

Пасыя улапку беларускія здрыжкашы ўсе акупаванымі ўладамі, якіх па чарзе здынімалі на Беларусь іхнёю разлігай, палітыка паважацца прычынілася за занепаду разлігай жыцьця на Беларусь. Гэта ў сваю чаргу адбіла пельмі паважацца на культыве сцвітных роднін краю; некаторы разы зусы ўпішалі ў чытаніцы, іншыя ўпішалі сябе пад «некаторыхіх лякцістак». Каля-и-многі

Історія чинів селянської асастації ділиться на більш ранній час беларуська азбуківництва, коли і настав час беларуська азбуківництва, які азбуківні руки хутка пам'ятають також на беларуській раз-лінгвістичній. З цієї етапу часу запечатлені сказами, але все ж важливі зашемохи у часописі «Крынічы» № 1 з 1918 р. і на стр. 16, які видали азбуківництва старові традиції, кажучи: «Ны ўсім саве, што патронкой Беларусь залъянена съв. Еуфрасіі»—Прадаліца книжка. Польща ігумена монастиря съв. Спаса...» Па сіль 32, г. які були написані цієї сказ, що змінилася у беларуській грамадзяні, що змінилися у жанрі сказів. І змінилася у тым кірумку, що центр на чесмі съв. Еуфрасіі, як патронікі. Беларусь відмінно відмінно

Царкви, які проводять службу в іншому

Між шматкіті старається беларуські пе-
реказами і легендами звірятися на сибі шагу
переказів, але зирніх і юхніх гародох, якій калісь
у спад мінчукічне мелі правоцілі скрох зими.
Цікава, що у некаторых ваконіах ёзкіх пе-
реказів єсьць шашт, напр., у Віцебскій аркузе,
у іншых ваконіах менш, але яны спакованы

Знайчайна гэтым лігніцы разьніцца адна ад другое історычны драбіністу ў пераказах; савым чэсцін звязаныя з гэтым лігніцыдамі так-жэ разьніцца, што падбіралася пад тое, што він быў.

А восьмая глава Сысертской каторги в Пушкинском разом с новыми занялась у земли.

из часьцей красуеща на беларускіх нацыянальных съязгох, ім яе вымаўляеща з падожнай пачанай, а не асаба вязке, як будуючы прыклад вітэсціянскага жыцця.

Для закінчення тут гама царя замінені, що склалися в XIX столітті: азбідза міг перейти і другою східно-європейською північною У Зах. Беларусі поліські ультимативи вміли старатися, каб позиціонувати культ В'ячеслава Баболі, як патрона Беларусі. Віддача з цієї місії настала перенесенням язичницької японської панії на 23 травня — актуну язичників японських 16-V, що зазначалася у канонізаційним джерелі. Адже таму, що гама старання ідеїческої православності такими чинами, бывшам зроблено святою муки мечу або асасінів, пальмізацийним настути на Беларусь — нині їх більш злуск авантюри да того, що саме іменіні наші суспільні. На Беларусь сильні Баболі уважають патрона Польщі. У польських римо-католіцьких календариків японські панії усамінені на 16-У без інших позначень.

І тільки члени сенатської асистенції згадали про Університетську Правду, як наїсцені патріоти Беларусь. Для народу цієї фахівницької залежності, яким присвячена сюжетою і У Каталінікі і Правасла́йчі Чаркеві, Да таго не постача на голмкі і крыніцька-чыстота, што нават бязбожні і шашуковачы розныя заліщи спурчах узкославянскіх сюжетаў у кнізе Паласецкай «Русіне снятыя перед судом истории» не знайшлі ўсе сбы. Університет нікаке прыкладзіць але плюмы. Каліс Фр. Багушевич панскімчыкам назубі напісаў, газету, што Беларусь у сваій етаторыі бездарзіцца чистота. Також і «Сенас наша

аградчина, дик має біти мейсманя на тодішніх парков, але цілька горада, які запаються на майже сусіднину, пото не жалюжать інші. І гэты горад високі некалі устаноўвалі. Мейсманян злюці апінаваюць, што пасля заваявання Уніі ў тэсе калі позера дубга ханчы-тарыніні святара, які гутарачы з палацом і ваколічнымі сліннамі часта пітвараў: «Із-за, дзеткі, што прыбывае некалі час, калі пітвар Утаве, а Сыніх устане». (Вільям быў адступнікам чл. Семашкі).

Перад першай сусветнай війною ў ваколіцы
Ізяї зімь була широка разомаць нестка, што ах-
зіччына, пасучы на берагам нозера сваю на-
ку, знайшла некій наўбраздзіны клубок. Паз-
нале яго і танай зівчаніе — пітка цягнулася з
раки. Зінівала, зіпівала, аж бачыць, што з по-

У. Зильякалася звіччина і випускнила клубок з к. Усім з групами запалася назад і м'які голоси девів жалюїться на те, що збланася і нин виразна горада і чого треба буде чакань доута другое такое нагоди ратунки.

Ета толькі для прямого пазацца гетах пазацися, як буде, позат

Гістарычнай вартасці гэтых лягэндаў, так як

жожних падобних переказу, амалі високі, але газануваче значинне яни мають не малое. Уна гэтых лязынках мы цілкава ўбачуць адну сучасную думку — гэта тое молнае пераказеніе роду, што некалі надзійдзе час уваскрасенія ў старых слáбых народных традыцій. Яны сіння падобна да тых наркоу, хонці і запаліся

4. *Environ.*

МЫРДАСЫМ Қітап

Національні сім'ї Кітадо, звінковані додаваннями внутрішніми відмінами і вайною з Японії, на питаннях камуницьтва настуਪує і восени змінюються сөздемлік, як за парадауначка, а саме чаттаристаційним народом, знайшоха удають камуностя. Як прінцү синет гєюю тут? – Вільківі й малі зіркирами принайменіше закінчують фікс і паччанаково називаними племінницькими зівісностями з новим ураздам, чакою пакуль чирвоні дракони виїхали свєт кінцю співцільнага на гєю да зволу. На пратсьти місциниа янни азказалі, що маючи авбазак башан, як ягнін ябенісі, і таму томогу дапускала за їхніх толькі тых асебуй, за якін ны могутъ бінь пуруми.

У інших візыках, і гєта заспрацьна начайсчев, камуності зібрають іншеземних съвтароў у лихіх гаралод і там парадіюють іх працу да тae ступені, що месчанини звінковані дубоюто бізнесменською. Уканин сане просить дзволу ад

Для зразуемын паводзіну' сучаснае дыялгія, варта ведзіць прыказ Указа замовінага ў Кітая, якое не аж ухта прыказаў. Насамрэдку, падобнае афіцыйнае сучаснае пакінчэнне піктаграфіческай тэксты, зарадзе! У гатай спрашанні піктаграфіческіх абразоў, пакінчэнне

ланіа у першу часту.
Перні-на-перні камуницьтвама їзда пастана-
пазбізня **місіанарю**-чужинику, стварюючи
їх немагічну змову життями. Я ведо аз-
зурпійського священника, — піша наша карас-
під, — як ділі земля, как мати аставаша
свій верхнік і не abbrijavash і свою асо-
стуся землябром і юласнаручна абраблю-
ю (мені чим адзін гістор) пол, чаго ён
зраз месяців. Спачатка камуниці уважалі
за горю і дзядзілі мія авадзеві **верхнік**,
паслы ўшо месяці замкніл, яго ўсім ля-

шевильнага на гэта лазводу. На пратэсты юніяра яны алказвалі, што маюць авалязак збачы ягонай басеніс і таму мотунь дапускашь за о толькі тых асобай, за якія яны могуць быць

У інших випадках, і звісна здрава, найчасливішими, можна вважати північно-західніх синтаторів у землях гаралох і там належують іх праці до таємниць, що містяться в місцевих язиках, зміжозначних діалектами. Украйни самі просили дозволу адміністрації, рятувати з краю. Герці зазовід заємали зору від фармацевтических і праць гігієни, атаковані такі дзвінки ними з немалою злобою, чуячи з вусіні уразливу вільську спачку, що міститься підкільї піднімали Кітай.

не виїхали зіт кількою, які уж після цього не розм'ягчали дзвінку вирину туди назад. На тих яких час більш у півмісячних Кітаях перехаділи У Шанхай, дарзина старовини атргим, дзвінок виринувши назад у інші місяціння на почуття. Низводіл нові місяціння не пускаєща і зixerбіні начання чинуї на ма-
зь болін права распрадлажана святарі. Ка-
кануніцы ал-оцінка так за чужинну шпер, час-
кали ста старовини паказавши свій «волин-
ніч», ка прац гэта зазубинъ прынансені ві-
ніх злягркава, можна сабе ўяўніць, што будуть
быть тагы, колі іхні юлда будзе прымізано.
Пасыя ліквідацыі замежныхъ місіонару, ка-
канунъ пакиуючо ліквідацію **кітайська духо-
вістю**. Яны ужо біруща за гэта шпер. Кітай-
и святарі у піскіхъ якіху наносін стапану-
ю прантурні у стар' працуюць, які калптар-
ни памятніцы шуль, або якісь работнікамі.
Іконізация святаркі абязважі з дні на здэні

чи позарожнічаючи учнів, заубеди знаннями мейсна жахарства і адміністративної Служби Божою у паменінників верхів; переважно у біднейших, бо єгзік не бачив нічого. Аднак християнським заборонено заваду начеї кірміс таких съявтару. Видані формальні загад усім, каб дістись або тих съявтару, калі яни звідвали за кого. Для верпінк мусинь мече спараду більш чим гароскую алату, каб призначи съявтару, не зважаючи на гаткі загады. Часла християнськими, яких всімі алдано за съявтару, бояючись заносу, просині сваїх душпастору, пакиши якою вакильну і сміланца зесьблій болів надійна. Аднак ти, якіх слухаючи, таке ралі і пакільські світі політи, уж толькі з вільних цікавісів могути ширнува назад, бо яни зесьблій гутаси мусинь запісаніка у папіри. Каб абриманы таік запіс, мусинь запісаніка праін даскальі аптацією, якою часам можа тримава за 32 газін без пераинку. Калі на нечесне пытанье урадоўчы: *Ці ви камуніст?* ишчансіні ўканыя съявтару цирпальсьці, скажа, што ён съявтар і кашністам бывші можа, але азру засуджані перед абінавічнішем у зморе із гэтай засуджанім на прымусовую працу пад нагадом камуністу, які не пакідаючи яго на Узленіх і ючані.

Каб зішчыці съявтару, камуністі пастаўнікі пазачыні съэмінары і съэмінарскімі ўспышы ѿ альбі й у войскі, аль жашна. Ужо больш падзвіні вілікіх съэмінарій пазачыні. Ячэ існуюць толькі 6 і 7, але і ў іх камуністичная рука прыслыненія такія, што робіть амаль нечыгінным фармациі маладых съявтару. У тых съэмінарных бальшавічна часу прыслыненія ручныя працін і на курсе марксізму. Што да ліку малых съэмінарій, дак інші ўжо ўсе зачынены, за вініміні толькі дзеяні. Зрэшто, яни апушчані із білі гэтага, ба пакіданія каталіцкіх школы ўса ўсім Кітада пазабірі камуністі і ўсім самымі унечмарчіні праін даскальі новых съэмінарскіх пакіданій. Адзіння малая съэмінары, якія зічы асталася гэта ў Кінг Сін, асманіні Нікіеткіні кардиналам Тіен. Яны маю 400 съэмінарісту, якія належажаць разных місіі праін Гонгкінг. Камуністы забіралі ў съэмінаріі малты і канку юапіцкіе моні; заслужаны гэта толькі ў спальнях. Яны нанаті стараліся ўвесці ў съэмінарне дзіцячы альпіады, да ліку пучні, потым запрацівалі съэмінарісту на танкі, якіх ў камуністичній працінадзе зічыні паважавае мебіса. Паслын жулячай абох гэтых праектаў яны аблежжалісь тым, што прысталі ў съэмінаріе 100 пагансікіх вучні. Каб ратаваць тэй тое, што якія агулам матычна ўратаваць з будучымі хіціскіх съявтару і падрхтубована, ях на будучыні, вілікіх колыкавіх студэнтаў багаслові і філозофіі пераведзены ў вольныя краіны: у съэмі-

нарны Гонконг, Макао, на Філіпіны, у Пінанг, у Рым і ў Шанхай.

Манішнік такожа мусині зінічнікі. У гародах яны якіч восьце сіло чарнечную віпратку, але на правінцыі яны уже найбільшай араканца «марнішнікі матэрія» на віпратку з шматлікімі памерхізмі, паподля зіставу камуністу. Яны там апраніоніца пасынкі. У шматлікіх місіонасіях камуністы прызначаючы ім кампанійна, каб гэткім змініс іх за сужэстві.

У камуністичнім рэгіёне **рэгіёнамі свободы** стаўся суніні кампельно. Калі знаходзі звязы — якіх такія на змінічнікі да мубанік і не пазабіріші — камуністы могуць звіціць. У съэміні і забівіць зерніску, якіх прыбіші на багаслужэніе, каб яны ішлі на пейкун паслалічной камуністичнай зборкі. Служба Божая засвячона, але і пацас яе можна па раз бачыці камуністі, які начаша на бар'еры за прычыні і наізрасе за съявтаром і за зернісамі. Ен можа падзіміць да аўтара ў часе асльнічні і крічанія съявтара: «Што вы робіцес?» Ен можа забарыніць съявтару прычыні, «бо гэта супарузычнігіе». Ен можа перараці спонесла, каб съявтара, ад чым гутарылася ў спавалішні. Падчас багаслагасіні **Найсіянейшыні** Дарамі ён може забівіць съявтара спыніц «есце забабоны» і выцініць яго па відульі ў архатах і там перад настукам пагану абінавічні, што, які, етранічы час на забабоніц практыкі і вымадальці ах яго выбаччыні. Калі-ж съявтар з снайдо боку пакіданія на Урамыці абевішчану съявлу рэгіёні, амь пачуе ў алька, што існуе якіх вінікі съявобы: слабота змагавіх супрару рэгіёні. Усё тэкткі факты зізўляніча горкому спарадувацію!

Каталікі ў Кітадзе не маюць болы слаботы, напатік съяводы наўчуць. Ях візіоніні пакінгівать, каб дасвідчыць, што іх думакіі ах камуністі. Візіоніні ахказ такога розу, як: «як ях агенты пінгія не зядзю», на прымаеца і пітчоўчы мучыці славо ахзору падмы гадзіні, аж пакулы тая іх скажа, што ях можа належаць за бізбонінага і матэрністичнага камунізу. Але тады наўчанічна заслужаны, алик не як християні, ан як съявтар, але як зраднік. Камуністы наўчылі азгад з хрысціні рабіць адступнікі, але иноўлі мучаніску.

Так выглядае **рэгіёнамі наложэніе** ў камуністичнім Кітадзе, Зрэшто ў супарузыні імельніца гаварыці да «камуністичнім Кітадзе», бо больш чым 90% кітайніц настроемі рашуча ніпракізілі да наўчылі Узлады. Калі яны ўі лягіоні, дак гэта засліні таго, што спрэты загранічніванія меншчыні слізіні апінівалі народ зімічанікі і насынажаніе злобітнікі. І гэтую Узладу хіціскі, якія ўзімілі ахзору ў Бакторыя Галь. Шынітраністі ахзімусы пінгія такіх актыўнікаў заслужаны зізўляць пінгія з наіпіс: «3 верай у Бога нызваліць Беларусь ах камуністу. Насыні зімічаніе ахзору ў Бакторыя Галь. Шынітраністі ахзімусы прыніці такіх актыўнікаў Узлад з гэтай зімічаністі. Уканы маніфестаціі быў прымніты пратэст супраць бальшавіцкага тэ-рору.

НА РЭЛІГІЙНАЙ НІВЕ

ЛЕТНІК — СЪЯВТАРОМ.

Шырокаведамі ахэзіянікі лётнік капітан Роберт Леніс, ікі 6-УНІ-1945 г. кінупу первую атамную бомбу на японскі горад Гірасімі, на зілу кінупу лётнічную службу і згаслісіці ў каталіцкім манастыре, маючы на зене стація съявтаром. Ен пра гэтам замінічы, што толькі У службе Божой зізўляніца супакі сумленія за смерці 100.000 ахзору азгаде бомбы.

У ЧЭХАСЛАВАЧЧЫНЕ НАСТУПІ НА КАТ. ЦАРКВУ НА СПЫНЯЕЦА.

Наводзілі адзінадцатых вестак з Чэхаславаччыны настуپі камуністичныя Узлады на Каталіцкую Царкву на сіненіне. Арыенты съявтару і съязу із ях наследску да штогоденія зізўляніца. Толькі ад лістапада мінулага году да студзеня г.л. лік прыцілічаніх съявтару зізўляніца на 300 чалавек.

Пад гэтой наўсікімі Узладамі «зізўляніца» ўсіх съявтараў даскальіша пазісів формулу прыкіні на вернісію сучаснай Узладе без нікіх злакіц.

Апошні часам урадава паведамляюць з Прагі, што ўсі прасакі каталіцкіе духавенства мела наўписані гэту прыску.

34 ЕРАРХУ З УЗНЯВОЛЕНІНІ.

З «Паската Газадзіка» на 1950 г. выяўлена, што ў краінах «найблізіміе разігійнае славоды» за залезенію заслону зізўляніца ў турмах і канцэнтрацыйных лігназах 34 каталіцкіх ерархі: 12 румынскіх, 7 украінскіх, 6 летувіскіх, 3 польскіх, 2 вілгельмскіх, 2 латышскіх, 1 эстонскіх, 1 мадэрскіх.

БЕЛАРУСКАЯ ХРОНІКА

АНГЛІЯ.

Антыбальшавіцкая зімічаністія ў Галіфксе.

У горадзе Галіфксе звы 11-та сінскія м.т. альласіе вілікай антыбальшавіцкай зімічаністія беларусу, летувісу і украіну. Дзіцячністія праіходзілі праз горад. Першыя лінія беларускай католікінісція наўчылі зізўляніца: «3 верай у Бога нызваліць Беларусь ах камуністу. Насыні зімічаніе ахзору ў Бакторыя Галь. Шынітраністі ахзімусы прыніці такіх актыўнікаў Узлад з гэтай зімічаністі. Уканы маніфестаціі быў прымніты пратэст супраць бальшавіцкага тэ-рору.

АМЕРЫКАНСКІ СЪЯВТАР У МАСКВЕ.

Нідзіні прыехала ў Москву амэрыканскі каталіцкі съявтар а. Бірсара асомніўшы на мейніні Лібрэрг, ікі ў студзені мінулага году выехаў з Москвы і не атрымав больш дозволу ад саўнічніх узлад зізўляніца назад.

Б. Брасарт блюзі служыць у альзінім каталіцкім касціліе с. Людовіка ў Москве разам з французскім съявтаром а. Іанам Томас. Абюла гэтай съявтары могуць абсолютно толькі каталіцкім чужинінам з дыпламатычнага корпусу ў Москві. Для савецкіх грамадзін каталікоў вынуждаюць зізўляніца съявтараў.

НАПРУЖАНЫЕ МІЖ КАТ. ЦАРКВОЮ І ДЗІВРЖДАВАЮЩАЮ ПОЛЬШЧЫНІ.

Польскі ўнітар адміністраціі Вольскі, працэльвіні на альзіві зборы зізўляніца каталіцкага арганізаціі «Харытас» у Варшаве, заміні, што перагароды між зізўляніцамі і Каталіцкім Царквою ад кастрчынца мінулага году не дали пажаданіяў міністру. Міністэр усю штуць за гэтага складзе на каталіцкіх брацішках, бывшым яны ўмісна адпісілі перагароды.

ЦАРКВА НАД ГРОБАМ ПЕРШАПОСТОЛА.

У падзімнічных базынкі с. Пітга ў Рыме падзікае рэканструкцыйных праців зізўляніца побач гробу а. Пітра старую царкву. Ціпер із прысакініца праца на падзікае рэканструкційнага гэтага съявіцтві. У кінцы зізўляніца праца падзікае зізўляніца закандычніх рэканструкцыйных лігназах 34 каталіцкіх ерархі: 12 румынскіх, 7 украінскіх, 6 летувіскіх, 3 польскіх, 2 вілгельмскіх, 2 латышскіх, 1 эстонскіх, 1 мадэрскіх.

Брашура аб Беларусі.

Згурнаваніе Беларусь у В. Брытаніі выдала пазіціўную брашуру аб Беларусі ў ангельскім мові. Брашура мае інформатычны характар, выдана на прыгожым паперы і мае арыентаваную карту.

АРГЕНТИНА.

З жыніні З. Б. А.

Згурнаваніе Беларусь у Аргентыне набыла ўласніцкую брашуру ў Буенос Айрэс і для 1-ХІ-49 пернасціа туды зізўляніца. Сучасны адрес З.Б.А.: Асociación Belorusa en la Argentina. Calle Coronel Sayos 2981, — 4. de Junio. Buenos Aires.

Там-ж я альчыналас беларуская бібліятэча, ў якой можна чытаць беларускія кнігі і часопісы, а некаторы з іх і купіць.

Маскарадныя сікунды прыступіла да арганізацыі беларускага хору ў Бузнос Айрэс пад кіраўніцтвам І. Гайхроха.

Пачынаючы ад сімежкі месяца м. г. Згуртаванне начала выдавацца на рататыры свой інф-машыны Белостані.

Календар З. Б. А.

Два 7-га студзеня г.г. стараннем упраўле З.Б.А. альчыналас супольнасць супрасла Календар для беларускіх калейні ў Бузнос Айрэс, на якій Удзельніцтва альчыналас 100 асоб разам з прыстымі гасцініцамі.

Вечар распачаўся а газ., 9-ы прытынчыні слюномі старыні З.Б.А. К. Мерліка, наступна прамоўлю беларускую сцяярт в. Макарэвіч. Промоўца прыпомінуў сцяярт в. Мерліка, што ўжо пятын з чаргі Календар праводзілі адправлення далякіх сябрых падарункі, што дадае радасць.

Далей ён выказаў наўчычырашайсе жаданні ўсіх: «Дад. Божа, каб гэтым сяняні было апошнім на чужіні і каб наступнымі мы мелі чысцэне сівікаванія на снайб волінай і нездлежай Балыкай-шыннай».

Пасынкі прамоўца ўсе прыстымы альчыналас супольную маліту ў склопленай да паважнай атмасферы, спакойнай традыцыйнай вічару.

У наёсце юнізаль і старыні адспынвалі не-калькі народных песені, які сымбалічнаў личыні із панімленнем роднымі краемі. Гэтым самім інна-національнымі госьцімі дада нагоду запашніца з часткай беларускага народнага багатыні, якій бывае народная песня.

У часе Вічару працаўнікі украінскай пра-стаянкі арганізацыі «Відроджэнне», якія пад-красын' засябіць дружыні і прыязнім эздоні-сісімі абодвых суседніх народоў, якіи не раз на працягу гісторыі суполна зрошвалі братній кри-клюю поле змаганняў за сваю незалежнасць. Пра-моўца выказаў моецца і непахасе перакананне ў злаўбыні незалежнай абодвых народоў мо-на-ват у ўсіх будучымі ў форме польнае Беларусі і волыні Украіны.

Вечар працоўнікі у велікай мілі і прыязнай ат-масфэры. Вілялі колысьнікі прысутныя съе-дучыні ў широкай і пладнай дзеянісці З.Б.А., якія не-національныя съевадамі і ў за-каўчынені нашых суродлічай беларускімі спра-вамі.

ВАТЫКАН.

Беларускія рады́шперадачы.

Алілі перадаціца на радыі прамоўца Сын-ціяцтва Айна ў перакладзе на розныя мовы, сё-лета першы раз перадавалася калядная і азначанская Сынцагодніна прамоўца Сынціяцтва Айна Пн XII у 22 розных мовах, а між імі і польскому.

Пачынаючы ад студзеня гэтага года Ватыкан-

ская Рады́шперадачы начала называць стадыя альчы-цы польскім беларуску. Альчыны перадаюцца кожную пятніцу а газ. 18,30 сараднічніцкай часу на кароткіх хвайліх: 50,26; 41,21 і 31,10 метры. Віданіе азінк, што гэтым рады́шперадачамі ісклі-змірвяецца вельмі непадушы і дзелі гэтыя пель-мі пераваджанію.

З. Ш. Відаўшэвіч Фома.

Падобна, як залётастася ў Францыі, так летася 20-ХІ у ЗША стараннем сабору «Беларускага Задзімчынскага буу зарганізаціі» ў Нью Ерку Беларускі Відаўшэвіч Фома ў ЗША. Фонд прызна-чаны. У першую чаргу для падтрымання беларус-кіх пісьменнікаў прэзыдіум паследнія для выдаваніяў.

НЯМЧЕВІНА.

Яўркіанская хіратонія.

Беларускій Праваслаўніян Аўтакефальтная Царкви дні 19-ХІ-94 перадавала свою гісторыч-ную дзялені ў працэсладзіўнай парыксе Рознагарадзіцкага тэатру альчыся хіратонія епісаніза Васілія ў япіскана. Акт хіратоніі выканалі з украінскай аў-такефальтнай япіскані ў саслужжэні шматлікага духовенства. Новахіратанованому яўркіанску пры-святыну тытулу Віленскага. Ян. Ваціні ў святыні стаНЕ шырокаведамы йнж. Уладзімер Тамашчык. **ФРАНЦІЯ.**

Супольная Куніц.

Беларускія калейні ў Парыжу сустэрна съполь-ти нарадзіліся Хрыста супольно па Күніці. Стараннем альчынных жачанін а насталі красавіца паследнія прыгода прыбрэжнай яліні, а на стале стала са-праўднай, традыцыйнай беларускай куніці. Пасынкі супольных малітвы і съвіточнага прыяніння пры-святыну спакойні Святой Вічару, прыспынвалі не-каўчыні беларускіх калікізай і нарэшце поінта Дзе-дзя. Мароза кожнаму прынесены съвіточны дарунак. Уесь вечар працоўнікі ў мілай сімейнай ат-масфэры.

Віёсія Беларускі Вечар.

Стараннем парыскага адулзора Незалежнасці Арганізацыі Моладзі і пад кіраўніцтвам артыста Агрынені Канадзіцкага дні 21-га студзеня альчыла-ся ў Парыжу ў салі «Сосіетэ дэ Саканс» канцэрт-шечарніна пад назовам «Віёсія Беларускі Вечар». Даволі багатыя праграмы беларускіх ўпбуй альчыла-гату гэтым наўзусу і была ўзлаўшчына, рабі-чын на прыстымых белых прынесенне ўражанні.

БЕЛАРУСКАЯ ПРЭСА НА ЭМІГРАЦІІ.

Не зважаючы на тэксты і белыя исправы-чынныя ўмоўы, беларуская преса на эміграцыі мае за сабою даволі паважнай асцягненіцамі. У 1949 г. выхадзілі 27 эміграцыйных часопісаў, хоць і не заследылі регулярна; з іх 4 друкам. Агулам за пэ-рый 1945-49 выхадзілі 67 розных часопісаў. Кніжак і біндаруцай у 1949 г. выйшла 21; агулам за пэрый 1946-49 выйшла 181.

Пачынаючы ад студзеня гэтага года Ватыкан-

Праз Беларускую Харытатыўную Службу ў Нямеччыне шукаючы наступныя асобы:

Аляксеевіч Івана нар. 1921 г. шукае Аляксей-У Булакін.

Андрющенко Нікалая нар. 1942 г. ў Кішыніві і Андрющенко Марыю нар. Кінгебас 1916 г. у Кінгебасе Жук Зімі.

Андрюкоўская Даіда нар. 1897 г. шукае звяз-камы афінэр Ц. Насілер.

Баранавіч Ізабіла нар. 1893 г. у Байкільна шукае Логіоніка Настя.

Басілевіч Івана нар. 1901 г. у Еўропе шукае Караўнікі Нава.

Бізнершук Васілія нар. 1924 г. шукае Ткачэн-ко Платага.

Білынкую нар. Новак Анні-Тарзына нар. 1900 г. у Дубровіце шукае Білынкі Славіні.

Бірум Кашырну дач. Якава ўеку 50 г. шу-кае Ненецкія Інгвіт.

Бондар Антона нар. 1912 г. у п. Алеева шукае Бондар Марыя.

Бародзіч Уладзіміра нар. 1921 г. у п. Белени-нікі або Слуцкай шукае Буслаўскі М.

Браніт нар. Судзікову Алену нар. 1891 г. шу-кае Слуцкай Аляксандар.

Біана Мікалая нар. 1909 г. у Дзенечыне шукае Дзінаміжка Служба Іоніческае Эвангельскае Царквы ў Нямеччыне — Бэрлін.

Хмелескія Сымонітка нар. 1910 г. у п. Ху-нінікі шукае DR-Branch HQ Land Niedersachsen Hammерсгайде с/о PTO ITS British Zone Division.

Даніченко Ваціслаў нар. 1890 г. на х. Шырокая шукае Куды Кудзіні.

Драбеню Марыю ўеку к. 50 г. з Баранавіч шу-кае Капінік В.

Дуброўскую нар. Свірскую Аляксандру нар. п. Абсціна, Дуброўскую Ліузы нар. 1925 г. Дуброў-скую Ольгу нар. 1921 г. шукае Лукавінічы Уладзімер.

Еленік Анну нар. 1873 г. у Цемрукі шукае Кірнікі Ольга.

Філіпінскі Гіршымету нар. 1925 г. у Лубнікі.

Філіпінскі Фрэда нар. 1921 г. шукае звязкамы афінэр Ц. Насілер.

Газору Гурия нар. 1926 г. шукае Ант'юхава Елізавета.

Галавіна Уладзіміра нар. 1925 г. у Ноўгарадзе шукае Кінікі Ганна.

Горкапольскі нар. 1912 г. у Эсентукі шукае Го-ралікі Аланас.

Гроцес Фрызіяніла нар. 1908 г. ў Жаткі шу-кае звязкамы афінэр Ц. Насілер.

Гур'янова Ільяна нар. 1922 г. у Лані акр. Няс-льшікі шукае Гур'ян Даніла.

Гайдзіна Дзімітра шукае Мошнік Марыя.

Гончус Мікалая ўеку к. 24 г. шукае Рут Гальта.

П О Ш У К Л

Ярымівіч Юрага нар. 1926 г. шукае Ман-дзіч Юры.

Кімчакі Ольгу ўеку к. 45 г. шукае Кава-літскіх Міахас.

Лічаніко Мікалая нар. у 1911 г. шукае Зяд-нік Раман.

Каніненка Мікалая нар. 1913 г. шукае Камар-нікі Аляксандра.

Карункі Алену ўеку к. 60 гадоў з в. Цера-ховіце шукае Карункі Нава.

Картапона Ігната нар. 1901 г. у Гайнайчы арак. Бельск шукае Караптоў Анатоль.

Кібэзік Грыгорія с. Якава ўеку к. 81 г. з в. І-чыніка, Кінгебас Даіца із Грыгорыя нар. 1902 г.

Кінгебас Хелара нар. 1908 г. Кінгебас Цімаша нар. 1910 г., Кінгебас Санін Таксію ўеку 46 г., Кінгебас нар. 1924 г. Кінгебас Вацілая нар. 1926 г., Кінгебас Александра нар. 1921 г., Кінгебас Надзея Надзея Кінгебас Надзея 10 г., Кінгебас Кашырну нар. 1921 г., Кінгебас Надзея Кінгебас Надзея 8 г., Кінгебас Таня-дзякія 13 г., Кінгебас Ліу 11 г., Кінгебас Таня-нар. Томірука 34 г. — шукае Жук Зімі.

Кананілава Інну нар. 1924 г. шукае Кіріл Аляксандар.

Капіевская Інна нар. 1918 г. у Вознесенску шукае Гур'яніч Валентыні.

Коутаха Віктора нар. 1927 г. шукае Эвзіліна Барыкі.

Краснава Альксену ўеку к. 32 г. шукае Шулы, Уладзімер.

Краснава Уладзімера к. 12 г. нар. у Харкаве, Краснава Андрэя і Краснава Альксену нар. у Аляксандравіце шукае Краснава Фрэда.

Караленка Мікалая к. 17 г. нар. Кара-ленко Ялока-ніца і Кара-ленко Маныша шукае Кара-ленко Галіна.

Каваленка Аўгустуна нар. 1891 г. у Кобрині шукае Сокалкай Наталя.

Крупчук Уладзіміра нар. 1922 г. у Менску шукае «Крупчук» Аляксандар.

Крыштафовіч Анні нар. 1891 г. у Падэмін-е шукае Чырко Ваціль.

Купфер нар. Геній Альпіну нар. 1897 г. у Новы Біаку, Мазавецкім, Купфер Боріс, Купфер Зан-дер, Купфер Дзіна шукае Купфер Міаэр.

Га-зора Гурия нар. 1926 г. шукае Ант'юхава Елізавета.

Лагоду нар. Нікія Елізавету нар. 1927 г. шу-кае Дзінікай Ганна.

Лескіч Ваціль нар. 1926 г. у Барысаве, шукае Лескічай Пётр.

Лейнік нар. Уласаву Альксену нар. 1919 г. у Бары-саве шукае Ключарчу Клаудзія.

Лісускі Альксену к. 22 год шукае Лісускі Альксен.

Лукашавіч нар. Алексіску Ольгу нар. 1896 г., Лукашавіч Івана нар. 1890 г. у Слоніме шукае Каренінскім Аўгустам.

Лукашавіч Кашырну нар. 1927 г. у Краснай Волі шукае Лукашавіч Іван.

Масэр Эмілю нар. 1903 г. у Таломічы шукае звязанос афіцер Ц. Нэслер.

Майбрай Віктора нар. 1900 г. у Васыніві шукае Майбрай Анна.

Міхайлова Марыя нар. 1922 г. у в. Бушкі, Смаленскес акр. шукае Міхайлова А. Н.

Міранович Ванду-Марыю шукае Пікта Ула-наслав.

Мянглобуская Іванна др. права нар. 1892 г. шукае Кутусоў Кляра.

Марозава Паўла нар. 1922 г. у Марыонаві шукае Марозава Іван.

Насенійская Уладзіслава нар. 1926 г. шукае Насеній Гордзій.

Невельскую Біруяя Алену нар. 1919 г. і **Невельская** Барыса і Алеся шукае Невельскі Нікто.

Нікіціна Барыса нар. 1915 г. шукае Нікіціна Аксенія.

Новікану Ладзю нар. 1928 г. у Бабруйску шукае Новікані Лена А.

Олексіенка Міхайла шукае Ген. маёр Юрый. **Оўзіленко** Парфірыя шукае Оўзіленко Феодосій.

Паміловіч Аркадзія к. 22 г. шукае Малур Валентына.

Паўлінаў Марыю нар. 1921 г. шукае Паўлінаў М.

Пішчук Юлію нар. 1911 г. у Сенерску шукае Шклярук Уладзімер.

Папугіна Мікалай нар. 1899 г. шукае Будана Аляксандар.

Парэнскую Аўгенту нар. 1924 г. у Ганнівічах акр. Лунінец шукае Парэнкі Міхась.

Ратнэр нар. Вайнштайн Рэзаль к. 60 г., Ратнэр Шыль к. 30 г. шукае Фінк Рыма.

Саніна Паўла нар. 1915 г., яго жонка **Санін** нар. Кінзбас Хрыстыну ды іхных дзеці **Санін** Веру і **Санін** Назло шукае Жук Зіна.

Шульман Эстэру к. 40 г. з Рыбінска шукае Фінк Рыма.

Сакалоуская Рыгора нар. 1926 г. шукае Барк Эвона.

Салохіна Рамана нар. 1923 г. шукае Салохін Міхась.

Сорокалыта Мікалай нар. 1914 г. у в. Лесніна пав. Навагрудак шукае Сорокалыта Юзэфа.

Шлайхэр Язэпа к. 52 г. з Будсанава, **Шлайхэр** Майсія к. 48 г. і **Шлайхэр** Мінзіла к. 52 г. шукае Гэрнік Яніна.

Шклярук Аўгенту нар. 1916 г. шукае Шклярук Уладзімер.

Сташук Таціну нар. 1915 г. шукае Сташук Калірыва.

Статкевіча Мікалай шукае Андрэй Палуйна А.

Тихаміраву нар. Мамаену Зіну нар. 1891 г. у Беластоку шукае Нікіціна Марыя.

Тіханоў Габрыедло нар. 1893 г. у Выбаргу шукае Тіханоў Сігрид.

Трафімовіч Касіна нар. 1900 г. і **Трафімовіч** Яраслава нар. 1899 г. у в. Каморы калія Пінска шукае Шукalo Харытона.

Чырко Марыю нар. 1913 г. у Сынедыне і яе дзяцей; **Чырко** Надзея, **Чырко** Любі і **Чырко** Григора нар. у Кобрыні шукае Чырко Васіль.

Вандына Ігната нар. 1882 г. і **Вандына** Параску л. Васілія нар. 1896 г. шукае Вандына Аляксандар.

Вайнхехоўская Сяргей з в. Данілану шукае Массанія-Мосальскі Аляксей.

Вурганову Ольгу нар. 1916 г. у Вінебеску шукае Вурганову Грыгор.

Веселюската Барыса-Сиргэя нар. 1885 г. шукае Чырвона Краік — Жанэза.

Варабец Васілія к. 53 г. шукае Курляк Вільгельм.

Варановіч Юрыя нар. 1926 г. у в. Кіччона шукае Разумоў Нікіта.

Вуйкаса Міхала нар. 1907 г. у Гародніцы шукае Вуйка Сяпіка.

Закшэўскую Марыю нар. 1908 г. у Пасташих арх. Горадня і **Закшэўскую** Анатолія нар. 1933 г. у Вінебеску шукае Сырімдаў Сяргей.

Зарэцкую нар. Гедзман Маню нар. 1887 г. шукае Могула Этэзъ.

Зігман Віталія нар. 1925 г. у в. Надазоўка шукае Зігман Амані С.

У спіске ўсіх вышэйпералініях асобаў пісань на алрас; Weissruthenisches Caritasdienst in Deutschland. (29 б) GOSLR/HABZ, Sonnenwöhrenstr. 1. A. Germany. Вій. Zone.

Ліе Станіславу шукае двоюродных брату **Ліе** Яса і **Дамініка** Дамініка, двоюродных сёстру: **Васілеўскую** Яніну, **Васілеўскую** Юзю, **Іванюскую** Марысю, **Дамініку** Галю ды іхных мужоў, а так-жэ здымых: **Скуратовіч** Франука, **Варонку** Івана, **Варонку** Петра, **Варонку** Наўла. Усе з Менічыны.

Бобако Мікалай шукае свайго брата Бобаку Леаніда.

Пісць на алрас рэзакні.

З Ъ М Е С Т

Святыагодзінка прамова Свяцянейшага Айна	
Пія XII —	1
В. Друш — Ты і яна (Працяг 9-ы)	5
а. Л. Гароніка — Патронка Беларусі	9
А. Гарадзіца — Цэркві, якія пропаліліся	
скрэзь якмлю	
У чырвоным Кітаю	11
На ролігійнай тэле	13
Беларуская хроніка	13
Понукі	15